

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Syv ideer der kan forandre EU : Debatoplæg JuniBevægelsen august 2005

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 2005

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Efter Nej'et til EU-forfatningen, har EU udskrevet 'tænkepause'.
Her er et udspil til tænkepause-debatten:

1 Lad os vælge
vores egen
repræsentant i
Kommissionen.

2 Møder og
dokumenter
bør som
hovedregel
være åbne.

3 Enkle
stemmeregler,
som er til at
huske.

4 Et
nærhedsprincip
kontrolleret
nedefra og op.

5 Større
fleksibilitet
gennem
minimums
bestemmelser.

6 Forstærket
samarbejde i
stedet for
tvang.

7 Samarbejdsaftale
i stedet for
traktater eller
forfatning.

Syv idéer der kan forandre EU

JuniBevægelsen
J.dk

DEBATOPLÆG
JuniBevægelsen - august 2005

Syv idéer der kan forandre EU

udgivet af
JuniBevægelsen
og Ind/Dem-gruppen
i EU-parlamentet

august 2005

Kronprinsensgade 2
1114 København K
tlf. 33 93 00 46
fax 33 93 30 67
hjemmeside: j.dk
mail: jbt@j.dk

Tryk: Notat Grafisk,
8961 Allingsåbro

1.

Lad os vælge vores egen repræsentant i Kommissionen

Kommissionen er motoren i EU. Ingen andre steder i den demokratiske verden er så få folk blevet udstyret med så megen ukontrollabel magt.

De 25 medlemmer af

Kommissionen i Bruxelles er de eneste mennesker, som kan komme med forslag til love i EU. Ingen EU-lov kan ændres med så meget som et komma, før de 25 har fremsat et forslag herom.

Kommissionen forvalter Unionens budget. Men hverken Revisionsretten, Ombudsmanden eller EU-parlamentets budgetkontroludvalg har mulighed for at kontrollere alle udgifter. Kommissionen bestemmer selv, hvad de vil have kontrolleret.

Kan ikke styre sig selv

Kommissionens skiftende formænd er ikke selv i stand til at kontrollere eller styre deres egen kommission. Den er blevet et monster, hvor et lag af højere, anonyme embedsmænd styrer i stedet for dem, man kan stemme på ved en valghandling.

Kun 2 % af Kommissionens beslutninger tages af Kommissionen selv. Hovedparten beslutes af ukendte folk på ukendte møder med ukendte dagsordener og ukendte arbejdsdokumenter, som aldrig kan kontrolleres fra de folkevalgte i EU-landenes parlamenter.

Kommissionen har skabt over 3000 hemmelige arbejdsgrupper med ofte håndplukkede folk fra medlemslandene til at hjælpe sig med idéer til stadig mere integration. Ingen

folkevalgte har adgang til at se, hvem der rådgiver Kommissionen i de hemmelige udvalg.

For lidt med små ændringer

Kommissionen lader sig ikke reformere indefra. Den skal enten lukkes og startes op forfra på en frisk, eller overlades til vælgeres dom med et nyvalg til Kommissionen, så vælgerne i hvert enkelt land får mulighed for at vælge den person, som de har mest tillid til.

En idé er at indføre direkte valg af den nationale kommissær, hvor partier, bevægelser og forskellige koalitioner opstiller kandidater. Den sejrende kandidat indtager så landets plads i Kommissionen med pligt til at møde op og få mandat i sit nationale parlament.

Når en kommissær skal stå til ansvar, bliver beslutningerne anderledes, fordi de er demokratiseret. Meget vil ikke længere kunne lade sig gøre, som f.eks. at bede om mandat til at stemme for at fyre Kommissionens tidligere regnskabschef, ikke fordi hun svindledes, men fordi hun offentligt advarede imod mulighed for svindel. Eller til at stemme for eksportstøtte til lange dyretransporter stik imod danske vælgeres og det danske folketings mening.

Vigtigste tiltag

Demokratisering af Kommis-

Syv idéer der kan forandre EU

sionen er den vigtigste reform, som JuniBevægelsen og de europæiske unionskritikere i SOS Demokrati foreslår efter forkastelsen af forslaget til EU-forfatning.

Forslaget bør kunne skabe en vis genlyd, for det er testet med en meningsmåling i Danmark, foretaget af Catinet for JuniBevægelsen. 79 % af alle danske vælgere støtter forslaget. Kun 12 % er imod.

2.

Møder og dokumenter bør som hovedregel være åbne

Vi har også testet en anden reform hos de danske vælgere. Et forslag om at vende rundt på bevisbyrden i åbenheds-sager, så alle møder og dokumenter fremover er åbne, medmindre man beslutter at lukke dem.

80 % af danskerne støtter forslaget, kun 11 % var mere eller mindre imod.

Nu er forfatningen væk, og vi har chancen for at få åbnet EU for borgerne – og de folkevalgte. Vi behøver ikke engang vente på en traktat-

dring. Åbenhedsreformen kan vedtages af ministerrådet med simpelt flertal, dvs. 13 af de 25 lande skal stemme for en ændring af Rådets forretningsorden. I Kommissionen kan den ligeledes vedtages med et simpelt flertal som en ændring af Kommissionens forretningsorden. I EU-parlamentet har vi allerede den regel - og større åbenhed end i f.eks. det danske folketing!

Åbenhed vil revolutionere

I EU-parlamentet er alle udvalgs-møder åbne, med mindre man beslutter at lukke et møde, fordi der er gode grunde til det. I svindelsager kan man f.eks. ikke nævne navne i åbne møder og hænge folk ud som forbrydere, uden de har et forsvar. Der er bestemt møder, hvor der bør være fortrolighed og strafansvar, hvis man bryder fortroligheden.

Efter reformen skal ethvert dokument og ethvert møde kunne lukkes med en god begrundelse og en beslutning med kvalificeret flertal, f.eks. 2/3 af medlemmerne. Hvis et mindretal eller en borger er utilfreds med lukningen, skal man så kunne klage over afgørelsen til Ombudsmanden. Hvis han støtter klagen, skal man uden udgift kunne få den afgjort ved EU-domstolen.

Det vil revolutionere EU-samarbejdet, fordi hovedreglen så vil være åbne møder og

tilgængelige dokumenter. Enhver borger vil kunne gå på internettet, se dagsordenen for et møde, downloade arbejdsdokumenterne, følge debatten på mødet og bagefter hente referatet - og blande sig i debatten.

Undtagelserne vil være få og godt begrundede, for ellers vil der ikke kunne samles 2/3 flertal, som åbent skal tage ansvaret for at lukke borgerne ude.

Forfatning åbnede kun lidt

Forfatningen foreslår en udvidelse af åbenheden i ministerrådet, når der forhandles og stemmes om lovforslag. Det kan vedtages som en simpel ændring af Rådets forretningsorden, i morgen.

Men vigtigere er det at få åbnet de 300 hemmelige arbejdsgrupper, som vedtager 85 % af alle love i EU.

Forhandlingerne og afstemningerne i Ministerrådet er formelle og oftest uinteressante. Arbejdet gøres i udvalgene, hvor tusindvis af anonyme embedsmænd lovgiver for os, uden vi kender dem og kan holde dem ansvarlige.

Lukketheden har skabt en industri på 15.000 lobbyister, der lever fedt i Bruxelles for at levere information, som enhver bør kunne få gratis på internettet.

3.

Enkle stemmeregler, som er til at huske

Det er en fordel for et politisk styre at en statsminister kan forklare, hvordan en lov bliver til.

Det kan ingen af vore 25 statsministre i dag. Ingen statsminister vil kunne bestå en eksamen i at redegøre for, hvordan en lov bliver til under forfatningens forskellige regler.

Den allerede valgte fælles udenrigsminister, Javier Solana, ville dumpe, hvis han skulle redegøre for, hvem der har ret til at tage initiativet i udenrigs- og sikkerhedspolitikken under de forskellige bestemmelser.

Den umulige forfatning og de indviklede regler i dag skrider efter forenkling. Ingen uden for Bruxelles og en særlig EU-elite i hovedstæderne forstår de mange svære EU-ord og den indviklede lovgivningsproces.

Kun to beslutningsformer

I vores alternativ foreslår vi en gennemført forenkling af

beslutningsprocessen. I Ministerrådet skal alle beslutningsformer ændres til to forskellige: beslutning med 75 % flertal af landene eller med enstemmighed. Det er til at huske, det er til at administrere.

Vi foreslår også en mulighed for at et nationalt parlament kan anmode om at et forslag ikke sættes til afstemning. Statsministeren skal så være parat til at forhandle veto'et på næste topmøde. Den procedure vil begrænse antallet af vetoer og sikre et passende kompromis mellem flertalsafstemningernes effektivitet og respekten for det parlamentariske demokrati i medlemslandene.

Nogle af de vetoer, vi har kendt i historien, ville ikke kunne overleve en sådan procedure, når de skal forsvares offentligt. Andre sager, som er stemt igennem imod vælgerens ønsker, ville ikke være blevet stemt igennem, f.eks. accepten af genmodificeret morgenmads-cornflakes på et tidspunkt, hvor 14 af 15 EU-landes parlamenter var imod det.

Forenklede processer

Vi foreslår også en forenkling af beslutningsformer, som er stærkt forurenede af så mange metoder at ingen kan huske dem udenad. Vi foreslår at man hver gang vælger mellem en bindende beslutning og en

beslutning, som ikke binder. Det er altid det afgørende valg. Dette valg bør ske åbent, og ikke som snyd ved at bruge en beslutningsform, der antyder en fleksibilitet og frihed, som så ikke efterfølgende findes i praksis.

EU-parlamentets indflydelse kan også forenkles. Vi foreslår ganske enkelt at give EU-parlamentet mulighed for at stille ændringsforslag med almindeligt flertal til alle lovforslag eller forkaste lovforslag, som ikke har forsamlingsens tillid. Hvis et flertal i EU-parlamentet er imod en lov, skal den ikke kunne vedtages som bindende lov for EU.

Til gengæld står landene så frit til at lovgive hver for sig og i grupper. EU-parlamentet vil ikke kunne true sig til en indflydelse, som de nationale parlamenter ikke vil give fra sig.

4.

Et nærhedsprincip kontrolleret nedefra og op

EU har i dag omkring 20.000 love, der fylder over 100.000

tætskrevne A4-sider i EU-tidende. Denne lovmængde kan nedbringes til et overskueligt antal love gennem forskellige indgreb.

Alle nye love bør fremover forsynes med en ophørsdato, så loven automatisk forsvinder, medmindre den bekræftes eller revideres. Sammen med den næste traktat bør man vedhæfte et bilag, hvor samtlige bestående love forsynes med ophørsdato.

Så forsvinder love, som Kommissionen ikke vil foreslå bevaret, eller som ikke kan opnå det fornødne flertal i Ministerråd og Parlament. Feks. vil man med fordel kunne gøre standarder frivillige i stedet for obligatoriske.

Nedefra og op

EU vedtager hvert år et lovgivningsprogram for de love, der skal vedtages i det pågældende år, Kommissionen kommer med oplægget, det forelægges for Parlamentet, men det er Kommissionen selv, som beslutter, hvad der er godt for medlemslandene.

I stedet bør det årlige lovgivningsprogram vedtages nedefra og op, af de nationale parlamenter. Det vil give en demokratisk sortering af forslag, efter hvor de folkevalgte mener, de får mest effektiv lovgivning.

Grænsen mellem folkestyret i medlemslandene og fol-

kestyret i EU, bør fastsættes af de folkevalgte, nedefra og op, og ikke af medlemmerne i Kommissionen, oppefra og ned.

Det vil være en ægte nærhedsreform.

5.

Større fleksibilitet gennem minimumsbestemmelser

EU får mange store overskrifter i danske medier, når de tvinger os til at acceptere kræftfremkaldende nitrit og nitrat i vores mad, farvestoffer, der giver allergi i vores slik og yoghurt, pesticider i vores drikkevand eller tilsætningsstoffer til baby mad, som tidligere var forbudt i Danmark.

Formålet er hver gang forjættende: Lad os afskaffe forskellige nationale regler, så virksomhederne kun skal kende et sæt regler. Dette formål er både nyttigt og prisværdigt. Et fælles marked giver forbrugerne større valgfrihed og lavere priser. Vi ønsker ikke en tilbagevenden til de tider, hvor lande opsatte tekniske handelshindringer for hinanden

for at beskytte deres egne leverandørers mulighed for at plukke forbrugerne på hjemmemarkedet gennem højere priser.

Fri handel med mindsteregler

Udgangspunktet må være fri handel og accept af hinandens standarder eller af fælles standarder. Men der bør være mulighed for at hvert land kan fastsætte højere standarder for at beskytte menneskers sundhed, sikkerhed, miljø, arbejdsmiljø, sociale forhold samt forbrugerbeskyttelse og dyrevelfærd.

Det kan gøres ved i stedet for total-harmonisering at vedtage de fælles standarder som minimums-regler, hvor landene har mulighed for at tilføje en ekstra beskyttelse. Ingen har så ret til at falbyde varer under de fælles normer, men alle lande har ret til at indføre skrappe bestemmelser på betingelse af at de anvendes ensartet overfor indenlandske og udenlandske leverandører.

Reel hjælp til fattige lande

Sådanne højere normer vil typisk blive indført i de mest udviklede lande og kan dermed i praksis også komme til at begrænse indførslen af varer fra de fattigste lande. Muligheden for at indføre de højere standarder bør derfor

ses i sammenhæng med en reel vilje til at hjælpe de fattigste lande til et højere udviklingsniveau.

Det kan ske ved at de såkaldte strukturfonde - Regionalfonden, Landbrugsfonden, Samhørighedsfonden - ophører med at give tilskud i de rige lande, og i stedet giver al hjælp til de fattigste lande og områder. Det kan også ske ved at man giver de fattigste lande gratis medlemskab eller rabat i EU-kontingentet, så udgifterne til at drive EU bæres af de tungeste skuldre.

Der bør også være krav om at en national standard med et højere beskyttelsesniveau meddeles med mindst et års varsel og meddeles behørigt, så den ikke kommer som en tyv om natten og bruges som en protektionistisk handelshindring.

6.

Forstærket samarbejde i stedet for tvang

EU kører i dag efter musketør-princippet: en for alle, og alle for Bruxelles. Det ville være lettere at åbne EU for alle

europæiske lande, hvis ikke deltagelse i alle politikker var obligatorisk.

I dag kan man kun komme med i EU, hvis man vil afskaffe sin egen valuta og dermed muligheden for at sikre fuld beskæftigelse for sine borgere.

Det er en betingelse for medlemskab at man vil afskaffe sine grænser og lade et flertal i EU bestemme, hvem der må slå sig ned i ens land.

Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik binder alle - i stedet for at være mere virksomhedsfuld for de lande, der er enige om f.eks. om at kræve FN-mandat for deltagelse i krige.

Løsningen kan være større fleksibilitet ved at anvende reglerne om „forstærket samarbejde“ på de samarbejdsområder, hvor der er større uenigheder i Europa.

Landene skal være enige

Nice-traktaten gav mulighed for at indføre forstærket samarbejde med kvalificeret flertal. Denne mulighed kan splitte og ødelægge EU. Det er mere fremmede for samarbejdet og det gode naboskab, hvis nye vidtrækkende samarbejdsformer aftales i enighed mellem landene. Det er indlysende at indflydelsen for lande, som stiller sig uden for er mindre end for dem, der går med. Men der kan være konsekvenser af samarbejdet for

alle lande, som kræver en fælles drøftelse og en fælles beslutning.

Det forstærkede samarbejde kan anvende Unionens fælles institutioner. Man kan ikke lave om på deres sammensætning efter emne. Man kan ikke forlange at den danske kommissær skal forlade Kommissionsmødet, når de drøfter euro eller forsvar, hvor vi har danske undtagelser. Danske medlemmer af EU-parlamentet stemmer også i disse sager.

Kan give bedre samarbejde

Hvis de, der ønsker forstærket samarbejde på et område, ikke vil bruge de fælles institutioner, står det dem frit for at etablere andre samarbejdscentre uden for EU-samarbejdet. Hvis man vælger at lægge f.eks. et fælles våbenagentur i EU-regi, eller man vil sende soldater til en FN-aktion på Balkan, bør der også være en parlamentarisk kontrol med beslutninger og udgifter gennem Unionens organer.

Forstærket samarbejde er et farligt instrument, men brugt forsigtigt kan det forene mere end det splitter. Et land som Island vil aldrig nogensinde melde sig i et EU, hvor en flertalsbeslutning i Bruxelles bestemmer over fiskene i islandsk farvand. Men hvorfor ikke lade Island deltage i alt andet end den fælles - katastrofale - fiskeripolitik?

6

Syv ideer der kan forandre EU

Et land som Tyrkiet vil i de nærmeste årtier næppe blive tilbudt fuldt medlemskab i et EU med frihed for enhver borger til at slå sig ned overalt i EU. Skal det hindre samarbejde på områder, hvor der i dag er en fælles interesse i at forene kræfterne?

Forskelle kræver fleksibilitet

I den fattigste, østlige del af Tyrkiet er gennemsnitsindkomsten 5000 kr. Det er ikke om måneden, men om året. Hvordan skal så fattige områder kunne slås sammen med rige lande under samme regelsæt, uden det går ud over begynder ved fraflytning af de klogeste fra de fattigste lande og tilstrømning af billig arbejdskraft i de rigeste lande. Man kan ikke fortænke fattige folk uden arbejde i at rejse ud som sociale turister, men hvorfor organisere det, eller holde dem ude af samarbejde af frygt for massetilstrømning af folk, der hellere ville have en tryk fremtid, hvor de bor?

Man kan med stor fordel lave fælles regler for lande på samme udviklingstrin, men det kræver fleksibilitet at forene lande på forskellige udviklingsniveauer og lande med forskellige vitale interesser.

7.

Samarbejdsaftale i stedet for traktater eller forfatning

Idéen om en forfatning for EU er ikke slået an. Vi har en grundlov i alle lande. Ingen behøver to. Hvis man har to grundlove, vil man gerne vide, hvilken af dem, der gælder, hvis de støder sammen.

EU bør være et samarbejde mellem selvstændige lande, som laver fælles love på afgrænsede områder, hvor de ikke kan lovgive effektivt hver for sig. Så får vi ikke tab af demokrati, men medindflydelse på områder, hvor vi ellers selv stod magtesløse.

I dag er samarbejdet baseret på 12 forskellige traktater. Det vil være en praktisk fordel at skrive dem sammen til et enkelt dokument, som man kunne kalde for en samarbejdsaftale.

Den kan skrives som 50 enkle paragraffer på 10 sider med alle spilleregler for samarbejdet. Så vil vi have en samar-

bejdsaftale, som alle kan forstå.

Forfatning er død

Man kunne forestille sig at tilhængere og modstandere af forfatningen blev sat sammen for at udforme alternativer til EU-forfatningen. Hvor de vil være uenige - f.eks. om listen over, hvad der skal besluttes i henholdsvis EU og medlemslandene - må der skrives to forslag. Spillereglerne og de modstående forslag bør afgøres ved folkeafstemning i alle EU-lande på de samme par dage.

Efter en sådan demokratisk proces er mindretal villige til at bøje sig for flertal, og hvis der skulle være et par lande, som alligevel vil stemme imod et forslag til europæisk samarbejdsaftale, må der så indkaldes til en regeringskonference, hvor man forhandler sig til en enstemmig løsning.

For spillereglerne i det eksisterende EU er at man kun kan ændre traktaterne med enstemmighed. Derfor er forslaget til forfatning død efter folkeafstemningerne i Frankrig og Holland.

International debat

De syv idéer i denne folder er en aktuel sammenskrivning af 15 forslag, som blev fremsført af mindretallet i EU-konventet og siden er fremlagt i fornyet udgave som mindretalsudtalelse i EU-parlamentets rapport om forfatningen.

Mindretalsudtalelsen kan findes på J.dk

De syv punkter er vedtaget i SOS Demokrati intergruppen i EU-parlamentet, som er et samarbejde mellem unionskritikere fra næsten alle politiske grupper.

Læs mere på hjemmesiden J.dk

JEG VIL GERNE: (send eller gå på internettet: J.dk)

- TEGNE ET MEDLEMSKAB af JuniBevægelsen resten af året - helt gratis.
- HAVE INFORMATION om EU og JuniBevægelsen pr. email
- HAVE GRATIS PRØVE-ABBONNEMENT på den EU-kritiske avis NOTAT

Navn: _____
Adresse: _____
Postnr./by: _____
Telefon: _____ fødselsdag/år: _____
email: _____

JUNIBEVÆGELSEN
Kronprinsensgade 2
+++ 1914 +++
1045 København K

Modtager
betaler
porto

EU skal ikke være en stat, derfor må vi ændre EU's retning

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk